

Uchwała Nr VII/139/24
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 29 października 2024 r.

w sprawie wniosku o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich.

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566) w związku z art. 241, art. 244 § 2 i art. 247 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz w związku z art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadny wniosek o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich dla wnioskowanych terenów.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska wyrażonego w § 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały poprzez jej doręczenie wnioskodawcy powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Bogdan Bartnicki

Załącznik do uchwały Nr VII/139/24
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 29 października 2024 r.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych. Wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony.

Art. 23 ust. 2 został zmieniony przez art. 21 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 z późn. zm.). Przed nowelizacją ustawy kompetencję do ustanowienia obszaru chronionego krajobrazu posiadał wojewoda w drodze rozporządzenia, co miało miejsce w rozpatrywanej sprawie, gdyż Obszar Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich został utworzony na mocy Rozporządzenia Nr 150 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich (Dz. Urz. War.-Maz. z 2008 r. Nr 179, poz. 2635).

Wymieniony akt prawny nie podlegał uchyleniu, więc zachowuje moc obowiązującą w obrocie prawnym oraz jest podstawą dla funkcjonowania wymienionej formy ochrony przyrody. Jak wskazuje doktryna (między innymi K. Gruszecki [w:] Ustawa o ochronie przyrody. Komentarz, wyd. VI, Warszawa 2024, art. 23) obszary chronionego krajobrazu są jedną z tych form ochrony przyrody, które mogły być do czasu wejścia w życie ustawy z 23.01.2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie powoływane do życia przez różne organy. Zgodnie z postanowieniami art. 23 ust. 2 u.o.p. aktualnie uprawnienia do tego przysługują wyłącznie sejmikowi województwa, jednak z uwagi na to, że ustawodawca nie przewidział żadnych rozwiązań przejściowych, akty prawne regulujące ich funkcjonowanie zachowują moc obowiązującą bez ograniczeń czasowych, jednak w przypadku wprowadzenia zmian w dotychczasowych rozwiązaniach organem do tego upoważnionym jest już tylko sejmik województwa.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego jest właściwy do rozpatrzenia wniosku.

Wnioskodawca zwraca się z prośbą o objęcie tzw. Cypla Pauzeńskiego jedną z form ochrony przyrody jaką jest obszar chronionego krajobrazu, jednak we wniosku nie wskazano precyzyjnie, ani poglądowo jakiego obszaru wniosek dokładnie dotyczy. Wnioskodawca posługuje się określeniem „Cypel Pauzeński”, a w swoim wniosku zwraca szczególną uwagę na działkę nr 354/15 obręb 3 miasto Ostróda. Należy podkreślić, że obszar ten położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich, a granica przebiega wzdłuż linii brzegowej Jeziora Pauzeńskiego.

W projekcie audytu krajobrazowego, jako krajobraz priorytetowy wskazano jedynie obszar Jeziora Pauzeńskiego, nie obejmując nim terenów przylegających. Projekt audytu nie wykazał konieczności objęcia formami ochrony przyrody tych terenów.

Na wnioskowanym obszarze Cypla Pauzeńskiego obowiązuje uchwała Nr XLIII/33/2005 Rady Miejskiej w Ostródzie z dnia 26 października 2005 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Ostródy: w obrębie osiedli Plebiscytowego i Ostrów - tereny oznaczone symbolami: UT1 i D1 oraz w obrębie osiedla Witosa - tereny oznaczone symbolami: UT1, UT2, UT3, UT4, i D1.

Wnioskodawca wskazuje na problem, jakim jest planowana zabudowa na Obszarze Cypla Pauzeńskiego. W jego ocenie planowana inwestycja zdegraduje przyrodę i zaburzy walory krajobrazowe, należy jednak zwrócić szczególną uwagę na fakt, że ustanowienie na tym terenie formy ochrony przyrody i określenie zakazów nań obowiązujących będzie musiało uwzględniać obowiązujące już na tym terenie akty prawa miejscowego, jakim jest między innymi miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Na skutek poszerzenia granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich może nastąpić poważne ograniczenie prawa własności i innych praw rzeczowych, co zgodnie z art. 129 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.) uprawni właścicieli nieruchomości objętych poszerzeniem, do wystąpienia z roszczeniem w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości w dotychczasowy sposób lub zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem. Właściciel może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części, a w przypadku ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości właściciel może wystąpić z żądaniem wypłaty odszkodowania za poniesioną szkodę, która obejmuje także utratę wartości nieruchomości.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, jako organ uzgadniający projekty uchwał sejmiku w kwestii, co prawda likwidacji lub zmniejszenia obszaru chronionego krajobrazu która następuje wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem wskazuje, że w celu udowodnienia utraty wartości, dla których dany obszar został ustanowiony niezbędna jest kompleksowa opinia eksperta z dziedziny nauk przyrodniczych stwierdzająca bezpowrotną utratę wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Wnioskować więc można, iż dla odwrotnej sytuacji, a więc zwiększenia obszaru chronionego krajobrazu który zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych działania takie także powinno być poprzedzone stosowną ekspertyzą, gdyż jak wskazano wywołuje ono poważne skutki prawne w zakresie prawa własności i innych praw rzeczowych. W rozpatrywanej sprawie ekspertyza taka nie została sporządzona.

Mając na uwadze powyższe brak jest podstaw do wprowadzenia proponowanych we wniosku zmian, co skutkuje uznaniem go za bezzasadny.

Biorąc pod uwagę treść art. 247 w związku z art. 238 k.p.a w przypadku gdy wniosek, w wyniku jego rozpatrzenia, został uznany za bezzasadny i jego bezzasadność wykazano w odpowiedzi na wniosek, a wnioskodawca ponowił wniosek bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jego rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania wnioskodawcy.

Przewodniczący Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji

Jan Bobek